

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2274**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Nowej Zelandii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym państwie nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (4) Po pierwsze, CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Na prawnie wiążące wymogi Nowej Zelandii w odniesieniu do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, składają się: część 5C ustawy o Banku Rezerw Nowej Zelandii z 1989 r. (Reserve Bank of New Zealand Act) (dalej „zasady naczelne”) i zarządzenia, na podstawie których CCP udzielono zezwoleń na prowadzenie działalności jako wyznaczony system rozrachunku (dalej „zarządzenia wyznaczające”). Zasady naczelne i zarządzenia wyznaczające określają wymogi, które CCP muszą stale spełniać, aby móc świadczyć usługi rozliczeniowe w Nowej Zelandii. CCP mający siedzibę w Nowej Zelandii mogą uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności jako wyznaczony system rozrachunku wydawane przez gubernatora generalnego, po zasięgnięciu opinii zarówno ministra finansów, jak i ministra handlu oraz zgodnie ze wspólnym zaleceniem Banku Nowej Zelandii i Urzędu ds. Rynków Finansowych (łącznie „organy współregulacyjne”). Udzielenie zezwolenia CCP na prowadzenie działalności jako wyznaczony system rozrachunku może zostać obwarowane warunkami. Zarządzenia wyznaczające zatwierdzają szczegółowe zasady i procedury wewnętrzne wyznaczonego systemu rozrachunku, które zawierają wymogi, które wyznaczone systemy rozrachunku muszą spełniać i które są zgodne ze sformułowaną na wysokim szczeblu polityką organów współregulacyjnych opublikowaną przez te organy. Na mocy ustawy o Banku Rezerw Nowej Zelandii z 1989 r. wyznaczone systemy rozrachunku muszą spełniać odpowiednie międzynarodowe standardy dotyczące systemów rozliczeń i rozrachunku, w tym zasady dotyczące infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydane w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

Systemów Płatności i Rozliczeniowych⁽¹⁾ oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (dalej „IOSCO”). Organy współregulacyjne przyjęły założenia polityki pt. „Wyznaczanie wyznaczonych systemów rozrachunku i nadzór nad nimi”, w których zobowiązano wyznaczone systemy rozrachunku do stosowania się do PFMI.

- (6) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Nowej Zelandii, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady zawarte w zasadach naczelnym wyznaczają wysokie standardy, których wyznaczone systemy rozrachunku muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w Nowej Zelandii. Zasady naczelnym stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów w Nowej Zelandii. Aby wykazać zgodność z zasadami naczelnymi, wyznaczone systemy rozrachunku muszą przedłożyć swoje zasady i procedury wewnętrzne organom współregulacyjnym do zatwierdzenia. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne, wraz z zarządzeniami wyznaczającymi, na mocy których zostały zatwierdzone, stanowią drugi poziom prawnie wiążących wymogów Nowej Zelandii, które muszą zawierać szczegółowe zalecenia dotyczące sposobu, w jaki wyznaczony system rozrachunku ma spełniać owe standardy oraz PFMI. Organy współregulacyjne oceniają przestrzeganie przez wyznaczone systemy rozrachunku tych standardów oraz PFMI. Gdy system uzyska zezwolenie na prowadzenie działalności jako wyznaczony system rozrachunku, zasady i procedury wewnętrzne stają się dla niego prawnie wiążące i nie mogą zostać zmienione, jeżeli organy współregulacyjne sprzeciwia się planowanym zmianom.
- (7) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do wyznaczonych systemów rozrachunku, które mają siedzibę w Nowej Zelandii, powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (8) Rynek finansowy, na którym wyznaczone systemy rozrachunku posiadające zezwolenie w Nowej Zelandii prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Nowej Zelandii stanowiła mniej niż 1 % łącznej wartości transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Unii. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w wyznaczonych systemach rozrachunku mających siedzibę w Nowej Zelandii wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (9) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do wyznaczonych systemów rozrachunku mających siedzibę w Nowej Zelandii można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają należycie ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelnym mające zastosowanie do wyznaczonych systemów rozrachunku posiadających zezwolenie w Nowej Zelandii, których uzupełnienie stanowią zasady i procedury wewnętrzne wdrażające PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w Nowej Zelandii oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (10) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii gwarantują, że wyznaczone systemy rozrachunku, które uzyskały zezwolenie w tym państwie, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (11) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym państwie muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (12) Nadzór nad wyznaczonymi systemami rozrachunku, które uzyskały zezwolenie w Nowej Zelandii, prowadzą organy współregulacyjne. Organy współregulacyjne mogą żądać informacji od wyznaczonych systemów rozrachunku oraz ich uczestników, a także mogą nakładać kary w przypadku odmowy odpowiedzi z ich strony. Organy współregulacyjne mogą cofnąć zezwolenie udzielone wyznaczonemu systemowi rozrachunku. Organy współregulacyjne monitorują spełnianie przez wyznaczone systemy rozrachunku warunków, którymi obwarowano zezwolenie na prowadzenie działalności jako wyznaczony system rozrachunku. Warunki te obejmują wymóg powiadamiania organów współregulacyjnych o istotnych zdarzeniach (takich jak naruszenia lub zmiany ram zarządzania ryzykiem lub polityki w zakresie środków finansowych, które obowiązują w danym systemie), składania organom współregulacyjnym regularnych sprawozdań oraz publikowania informacji, w tym

(1) Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku zmienił swoją nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatniczej i Infrastruktury Rynku.

wyników samooceny prowadzonej pod kątem zgodności z odpowiednimi normami międzynarodowymi (PFMI). Organy współregulacyjne spotykają się regularnie z członkami kadry kierowniczej wyższego szczebla wyznaczonych systemów rozrachunku oraz mogą dokonywać przeglądu zezwoleń oraz obwarowywać je dodatkowymi warunkami lub je cofnąć w przypadku nieprzestrzegania odnośnych wymogów.

- (13) Należy zatem stwierdzić, że wyznaczone systemy rozrachunku posiadające zezwolenie w Nowej Zelandii podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (14) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (15) CCP z państw trzecich mogą prowadzić działalność w Nowej Zelandii, pod warunkiem że rozwiązania prawne i nadzorcze, które mają zastosowanie do nich samych oraz do ich uczestników, mają solidne podstawy prawne. Ponadto CCP z państw trzecich muszą być objęci skutecznym nadzorem zapewniającym zgodność z obowiązującymi rozwiązaniami prawnymi i nadzorczymi. Zawarty może zostać protokół ustaleń między Bankiem Nowej Zelandii a organem nadzoru z państwa trzeciego właściwym dla CCP.
- (16) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (17) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące wyznaczonych systemów rozrachunku mające zastosowanie w Nowej Zelandii na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna, we współpracy z ESMA, w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych dotyczących wyznaczonych systemów rozrachunku w Nowej Zelandii oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.
- (18) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w Nowej Zelandii do CCP posiadających zezwolenie w tym państwie nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.
- (19) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii, na które składa się część 5C ustawy o Banku Rezerw Nowej Zelandii z 1989 r. (Reserve Bank of New Zealand Act), uzupełniona założeniami polityki pt. „Wyznaczanie wyznaczonych systemów rozrachunku i nadzór nad nimi” zobowiązującymi wyznaczone systemy rozrachunku do stosowania się do PFMI, i które mają zastosowanie do wyznaczonych systemów rozrachunku, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący